

خواندن دعای تحویل سال با چند غلط: خیلی بد است که رئیس دولت در خواندن اعشار در آمارهای اقتصادی مشکل داشته باشد و وزیر خارجه او در خواندن متن انگلیسی از رو و معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس سازمان سینمایی در دعای تحویل سال که با حذف حروف اضافه کلا ۱۲ کلمه است و به جای «نهار» بگوید «الانهار» و به جای «حوّل» بگوید «هول» با این تلفظ Howl!

بهارستان

سال هیجدهم - شماره ۷۹۰ - چهارشنبه ۲۵ بهمن ۱۴۰۲ - ۴ شعبان ۱۴۴۵ - قیمت ۲۵۰۰ تومان

انکاس آینه

کاندیداهایی که نماینده مجلس بوده‌اند باید پاسخگوی این پرسش‌ها باشند

تعداد کاندیداهایی که برای نمایندگی مجلس دوازدهم به میدان انتخابات قدم گذاشته‌اند در شهرها و مناطق متفاوت است به عنوان نمونه در استان یزد ۴ نماینده بین ۲۴۴ کاندیدا انتخاب و پس از طی مراحل قانونی وارد مجلس می‌شوند و در برابر قرآن مجید به خدای متعال سوگند یاد می‌کنند از جمله این که «به عنوان امینی عادل در انجام وظایف و کالت امانت و تقوا را رعایت نمایند و به استقلال و اعتلای کشور و حفظ حقوق ملت و خدمت به مردم پای بند باشند و از قانون اساسی اطاعت کنند و در اظهار نظرها استقلال کشور را در نظر بگیرند و آزادی مردم را تأمین نمایند...»

داوطلب نمایندگی که برای اولین بار خود را کاندیدا نموده ممکن است وعده‌هایی به مردم بدهد که نتواند به آنها عمل کند. دیده شده است بعضی از روسای جمهور و یا نمایندگان مجلس شورای اسلامی در صورت انتخاب توان انجام برآورده و وعده‌ها را نداشتند و یا خود را پاسخگوی مردم ندانستند. دیدیم و شنیدیم که سید ابراهیم رئیسی وعده‌هایی داد که بعضی از آنان نظیر ساخت یک میلیون مسکن و ایجاد یک میلیون شغل در سال تحقق نیافت و آن چه در مورد اصلاحات اقتصادی و برنامه هفت‌هزار صفحه‌ای برای پایین آوردن تورم و رفع گرانی و تأمین رفاه در زندگی مردم نه تنها بر زمین ماند بلکه گرانی و تورم طاقت‌فرسا دمار از روزگار ده‌ها میلیون ایرانی در آورده و کمر عده‌ای را شکسته است. بسیاری از حقوق‌بگیران به اصطلاح «هشتشان گرو نه است» و چه بسا باید دو نوبت و گاهی سه نوبت کار کنند تا بتوانند خرج زندگی را تأمین نمایند مقایسه نرخ دلار و سکه و تا چند صد درصد گرانی مایحتاج زندگی چیزی است که عموم مردم آن را می‌بینند و لمس می‌کنند عده‌ای از مردم گوشت و میوه و لبنیات و برنج و... را از سفره خویش حذف یا کم کرده‌اند. سرانه گوشت ۳ دهک جامعه کمتر از دو کیلو گوشت در سال می‌باشد. کسی هم پاسخگوی وعده‌های بر زمین مانده و قول‌های داده شده که به سرانجام نرسیده است نیست. بنابراین پیش‌نهاد می‌گردد آن عده از نمایندگان مجلس یازدهم که کاندیدای نمایندگی مجلس شورای اسلامی شده‌اند در دوره‌ای که می‌توانند تبلیغ کنند از اینکه مجلس می‌تواند وزیران را استیضاح کند از رئیس‌جمهور پرسش نماید، در همه امور مملکت دخالت کند، نظارت عالی بر امور داشته باشد، یا مقامی حق انحلال مجلس را ندارد و از این قبیل مسائل مطرح نکنند در واقع از کلی‌گویی پرهیز نمایند و مناسب است حداقل به پرسش‌های زیر پاسخ دهند.

- آیا در ردیف امضاءکنندگان نامه‌ای که ۲۲۰ نفر از نمایندگان خطاب به سید ابراهیم رئیسی نوشته و درخواست نموده‌اند برای ریاست جمهوری ثبت‌نام نماید بوده است؟ و اگر نامه را امضاء کرده بر چه اساسی نوشته‌اند این درخواست را صحیح می‌دانند و آیا در ردیف کسانی هست که بعد از امضای نامه مورد نظر پشیمان شده‌اند یا خیر؟

- آیا از نمایندگان بوده است که همراه با ۲۰۰ نفر از دیگر کاندیداهای ریاست جمهوری که صلاحیتشان تأیید شده بود درخواست نموده باشد استعفا دهند تا راه برای انتخاب سید ابراهیم رئیسی هموار گردد و اگر در ردیف این عده بوده است آیا این به معنای برگزاری انتخابات صحیح و انتخاب اصلاح می‌باشد؟ - آیا در آغاز ورود به مجلس یازدهم علاوه بر دریافت دویست میلیون تومان برای کمک هزینه و یا پرداخت اجاره دفتر، اتومبیل دنا که دو برابر معادل قیمت و حتی بیشتر از آن در بازار آزاد ارزش داشته است تحویل گرفته و آیا در ردیف افرادی است که خود و یا یکی از بستگان و اعضای دفترش اتومبیل شاسی‌بلند گرفته‌اند؟ و در صورتی که از این رانت‌ها استفاده نبرده است آیا می‌تواند به مردم بگوید در چه تاریخ و روزی در ایام نمایندگی نسبت به این امور اعتراض داشته است؟

ادامه در صفحه ۲

انتخاب بی‌رمق، انفعال میان‌روها، جشن تندروها

اشخاصی که حتی یک روز سابقه‌ی اجرایی ندارند به عنوان تصمیم‌گیر در راس تشکیلاتشان حضور دارند که نه کارزمایی برای جذب مردم دارند و نه توانی برای چانه‌زنی با قدرت.

محمدحسن سیاحی نوشت: در حالی دو انتخابات مهم تا چند روز آینده برگزار می‌شود که تقریباً هیچ نشانه‌ی خاصی از شور و هیجان سیاسی در کشور دیده نمی‌شود. در این میان حتی خبر رخصت‌رئیس‌جمهور سابق، حسن روحانی، هم با اینکه بسیار مهم بود و خبر از نقطه‌ی عطف خالص‌سازی می‌داد آنچنان که باید در میان مردم بازتاب نداشت و عده‌ای فقط با افسوس و عده‌ای با مزاح از آن رد شدند. البته کسانی هم امید داشتند که با حضور حسن روحانی میانه‌رو و عقل‌گرا، هم خود رای دهند هم بتوانند عده‌ای بیشتر را به پای صندوق رای بیاورند که با عدم احراز صلاحیت روحانی آنها هم ناامید شدند. اینکه عده‌ی پیش‌ماری از مردم به رای ندانند اصرار می‌کنند خبری نیست که از کسی پوشیده باشد اما به نظر می‌آید گستردگی این عمل این‌بار بیشتر از انتخابات ۱۴۰۰ باشد که می‌تواند برای کشور بسیار مضر و حتی خطرناک باشد. اما چرا صندوق‌رای به عنوان نماد مردم‌سالاری و بهترین و بی‌خطرترین راه برای تغییر وضع موجود به این حال افتاده که مردمی تا این حد طالب تغییر، امروز از آن فراری‌اند؟ امروز همه‌ی سیاسیون از تندرو و میانه‌رو باید از خود پرسند چه کردیم که مردم به جای «من رای می‌دهم» به «رای بی‌رای» رسیده‌اند؟ به نظر می‌رسد تندروها حداقل از انتخابات سال ۱۳۹۴ به این نتیجه رسیدند که اگر مردم رای دهند آنها همیشه بازنده‌اند در نتیجه برنامه‌های را آغاز کردند که در آن، تخریب شدید، قلب واقعیت، دروغ‌گویی و کمپین‌های بزرگ تخریبی در شبکه‌های اجتماعی دولت و رئیس‌جمهور منتخب ملت و مجلس دهم وجود داشت تا هدف نابود کردن رقیب میانه‌رو و ناامیدسازی مردم از انتخابات را به پیش ببرند. دیدیم که مردمی که با شرکت در انتخابات سال ۱۳۹۲ به تغییر رای داده بودند، از صندوق و انتخابات ناامید شدند و نتیجه‌ی این ناامیدی، رای ندادن عده‌ی پیش‌ماری در سال‌های ۱۳۹۸ و ۱۴۰۰ بود که در هر دو انتخابات بردگان تندرو بیشتر با آرای باطله رقابت داشتند تا رقیبی واقعی! امروز هم می‌بینیم سخنان عجیبی در مدح انتخابات می‌گویند

که بیشتر مردم را عصبانی کنند و مشارکت را پایین می‌آورند. اما در طرف اصلاح‌طلبان اوضاع بدتر است. کسانی که همچنان در خواب خوش و شعارهای نیمه‌ی دوم دهه ۷۰ شمسی غوطه‌ورند و هیچ حرف تازه‌ای ندارند. روزی با اکره پشت نخست‌وزیر سابق که حداقل از لحاظ اقتصادی با آنها همخوانی ندارد می‌روند و روزی پشت رئیس‌جمهور اعتدالی که با کوچکترین مشکلی پشت او را خالی کرده و حملات رسانه‌ای سنگین به او می‌کنند و او را نامزدی عاری‌ه‌ای می‌نامند در حالیکه اگر در ۱۳۹۲ روحانی انتخاب نمی‌شد اصلاح‌طلبان وضعی به مراتب بدتر از حال حاضر داشتند! اینها امروز هم پشت مردم پنهان شدند بدون اینکه طریخی نو یا شعاری جدید داشته باشند. اشخاصی که حتی یک روز سابقه‌ی اجرایی ندارند به عنوان تصمیم‌گیر در راس تشکیلاتشان حضور دارند که نه کارزمایی برای جذب مردم دارند و نه توانی برای چانه‌زنی با قدرت، تا جایی که کاربران شبکه‌های اجتماعی هم می‌توانند آنها را در بحث خفیف کنند. اینها به گمان اینکه شاید دولت رئیسی اقتدر بد کار کند که دوباره ما برگردیم در همگی بزرگ قرار دارند و حتی نمی‌دانند در دوره‌ی جدید که از ۱۴۰۰ شروع شده تندروها هیچ شانسی برای برگشت آنها، اعتدالیون و حتی اصولگرایانی مثل علی لاریجانی نمی‌دهند. اگر هم به چیز دیگری مثل براندازی دلپسته‌اند که این حتی از رویای فوق هم عجیب‌تر و مضحک‌تر است. اما باید از حسن روحانی که نگارنده هیچ‌کس را به مانند او اصلاح برای اداری کشور نمی‌داند هم انتقاد کرد. ایشان از رای اعتراضی صحبت کردند اما نگفتند اولاً به چه کسی؟ مگر چند نفر شانس تأیید صلاحیت دارند مثلاً برای ۸۸ کرسی مجلس خیرگان برخی استان‌ها یک نفر یا به طور کلی هیچ نامزدی تأیید نشده است یا در انتخابات مجلس شورا چند نفر تأیید شدند؟ ثانیاً به فرض که میانه‌روها تأیید و انتخاب شدند، چگونه می‌خواهند مثل قبل عمل کنند و کشور رو به مسیر رفاه، توسعه، آزادی و امنیت همه‌جانبه‌ی ملی برگردانند؟ سرنوشت مجلس ششم و به پیش ببرد. «انصاف‌نیز»

دوم و سرنوشت هر نه روز یک بحران‌سازی برای خاتمی و هر روز یک بحران‌سازی برای روحانی جلوی چشم ماست. رئیس‌جمهور روحانی که خود در چهار سال دوم از همه طرف زیر فشار بود احتمالاً دی ۹۶ و آبان ۹۸ را خوب به خاطر دارند که چطور همه‌ی تقصیرها را به گردن او انداختند که اتفاقاً از دلایل بزرگ ناامیدی از صندوق رای هم در همین دو مورد فوق است. متأسفانه در این ساختار، میانه‌روها با اینکه ضروری ندارند و حتی گاهی سود حداقلی هستند اما هیچ برنامه‌ای در شرایط خطر فعلی برای جذب مردم ندارند جز ترساندن آن‌ها از وضع موجود راهی که چندین‌بار به نتیجه رسیده اما دیگر پوشیده است. آنها نتوانستند یک حسن روحانی دیگر یا یک سید محمد خاتمی دیگر تربیت کنند. سخنان بزرگان میانه‌رو شبیه اواخر دهه ۷۰ یا ۸۰ است و هیچ جاذبه‌ای برای امروز ندارد. نه فقط برای دعوت به انتخابات که در هر مسئله‌ای میانه‌روها مرجعیت خود را از دست داده‌اند. چاره‌ی کار خوب شنیدن و دیدن جامعه و بر راس کار گماردن افراد ملی، سیاستمدار، قدرتمند و توانا برای گفتگو با مردم و میانه‌روها و چانه‌زنی با قدرت حاکم برای باز شدن فضای سیاسی کشور است. سیاستمدار باید به جامعه گوش دهد و راهکار پیش پای جامعه بگذارد و خواسته‌های جامعه را از راه صحیح پیگیری کند، نه اینکه منفعلانه دنباله‌روی حرکات توده‌ای و خام باشد. ایران عزیز ما وقت زیادی ندارد و کشورهای رقیب از جنبه‌های مختلف از ما جلو افتاده‌اند، مردم در دو سال و نیم گذشته از دولت رئیسی به وضعیت بد اقتصادی رسیده‌اند، قیمت خرید و اجاره‌ی مسکن، خوراک، اقلام ضروری چندین برابر شده است، عده‌ای از مردم و سرمایه‌های فکری و پولی کشور در حال خروجند و تورم بسیار بالا و رکودی که دولت رئیسی ایجاد کرده است، خبر از روزهای خوبی نمی‌دهد. پس باید هر فردی که قلبش برای ایران می‌تپد با برنامه و ته با شعار، پرچم عقل و اصلاح امور را در دست بگیرد و ایران را در مسیر توسعه، رفاه، آزادی و امنیت ملی به پیش ببرد. «انصاف‌نیز»

گرانی‌های طاقت‌فرسا و هزینه وحشتناک خرید سیسمونی

خرید سیسمونی هم دیگر تبدیل به یکی از ترس‌های والدین شده چرا که قیمت‌ها دیگر ارزان نیست. قیمت شیشه شیر از ۱۲۰ هزار تومان شروع و تا ۱/۵ میلیون تومان می‌رسد. پستانک که شاید ارزان به نظر برسد از ۱۸۰ هزار تومان شروع می‌شود و قیمت بسته ۲ عددی آن به ۵ میلیون نیز می‌رسد. لوسبون بدن بچه هم با قیمت‌های ۸ میلیون حتی در سایت‌ها فروخته می‌شود. قیمت ست نوزاد نیز از ۸۰ هزار تومان شروع می‌شود و تا یک میلیون

تومان می‌رسد. کالسکه و کریر هم قیمت‌هایی تا ۱۵۰ میلیون تومان دارند. یکی از لذت‌های شیرین فرزندآوری، از گذشته تاکنون خرید سیسمونی است که امروزه با وضعیت اقتصادی و گرانی کالاها هزینه سنگینی برای پدر و مادر دارد. البته اگر قصد خرید سیسمونی ارزان قیمت را دارید می‌توانید سری به خیابان جمهوری و عبدل‌آباد بزنید. این درحالی است که برخی مادران به دلیل شرایط و سلاقی

مختلف خرید اینترنتی را به خرید حضوری ترجیح می‌دهند. **شیشه شیرهای ۱ میلیونی!** قیمت شیشه شیر از حدود ۱۲۰ هزار تومان شروع می‌شود و خرید ست دو عددی آن به یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان نیز می‌رسد. همچنین قیمت پستانک نیز بین ۱۸۰ تا ۴۰۰ هزار تومان در این فروشگاه‌های اینترنتی به فروش می‌رسد. البته در برخی از سایت‌ها نیز بسته ۲ عددی پستانک با نرخ ۵

میلیون و ۴۵۰ به فروش می‌رسد. قطعاً خرید وان حمام نیز در لیست سیسمونی قرار دارد که باید برای خرید آن از ۱۸۰ هزار تومان تا ۴ میلیون و ۲۵۰ هزار تومان هزینه کنید. **شامپو ۸ میلیون تومان** شامپو نیز از آن موارد ضروری لیست سیسمونی است که از ۳۰۰ هزار تومان تا ۴ میلیون و ۳۷۰ هزار تومان به فروش می‌رسد. البته در برخی از سایت‌ها لوسبون بدن

نوزاد نیز با قیمت ۸ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان به فروش می‌رسد. اگر بخواهید چند لباس نیز برای نوزاد تهیه کنید باید بین ۱۵۰ تا یک میلیون و ۸۰ هزار تومان هزینه کنید. ضروری‌ترین اقلام سیسمونی است باید بین ۶۵۰ هزار تومان تا ۱۱ میلیون و ۴۰۰ هزار تومان هزینه کنید. خرید حوله نوزاد نیز در لیست خرید سیسمونی بسیاری از خانواده‌ها دیده می‌شود که برای آن بین ۷۰۰ تا ۹ میلیون تومان هزینه دارند.

گزیده مطالب این شماره:

۱ امام کاظم و دردهای امروز جامعه ما

۴ شورای نگهبان می‌خواهد نامزد خودش رای بیاورد

۲ خلخال ندانسته حکم اعدام خودش را هم امضا کرد

۳ بیماری به علت نداشتن پول می‌میرند

۴ پیش جلسه انتخاباتی اصغری و آنتی! «زبان‌دراز»

مگر نگفتید، یکدست و هماهنگ شده‌اید؟

عبدالنصر همتی در تازه‌ترین یادداشت در فضای مجازی نوشت: مسوولان دولتی مرتب تکرار می‌کنند که مجلس بیش از ۴۰۰ همت کسری بار بودجه کرده است. انکار خود لایحه دولت تراز بوده مگر نگفتید، یکدست و هماهنگ شده‌اید؟ اگر از این حرف‌ها قصد توجیه تورم بالای سال آینده را ندارید، خوب بشنیدید و با هم معضل را حل کنید. چرا مرتب به جامعه سیگنال انتظارات تورمی می‌دهید؟

خبرگزاری مجلس و برخی سامانه‌های داخلی «بهارستان» هک شدند

به گزارش خبرگزاری خیرآنلاین، صفحه خبرگزاری خانه ملت وابسته به مجلس شورای اسلامی صبح سه شنبه از دسترس خارج شد. بنا بر روایت ایبنا، با توجه به بارگذاری عکس سران منافقین به نظر می‌رسد این خبرگزاری هک شده باشد. خبرگزاری برنا نیز گفته، گروهی که مدعی هک سرورهای مجلس شده، تصاویری را هم تحت عنوان لیست حقوق نمایندگان و اسناد مالی و اداری مجلس منتشر کرده است. همچنین خبر فوری اعلام کرد: گروه وابسته به گروهک منافقین مدعی شد که سایت خانه ملت و برخی سامانه‌های داخلی مجلس شورای اسلامی را هک کرده است. این گروه تصاویری را هم تحت عنوان لیست حقوق نمایندگان مجلس منتشر کرده است.

کالسکه هم قیمت خودرول! شاید خرید کالسکه برای خیلی از خانواده‌ها در سیسمونی ضروری نباشد اما خانواده‌های بسیاری آن را در لیست خرید خود قرار می‌دهند، برای خرید کالسکه نیز باید از ۹۰۰ تا ۱۷۵ میلیون تومان هزینه کنید. البته در برخی از موارد خانواده‌ها در لیست خرید سیسمونی بسیاری از خانواده‌ها دیده می‌شود که برای آن بین ۷۰۰ تا ۹ میلیون تومان هزینه دارند.

